

Deszka-Szálkák

A Miskolc—Tetemvári Református Egyház-
község gyülekezeti lapja.

LIII. szám

2012. Pünkösd

„AMINT LÁTIJÁTOK IS, HALLJÁTOK IS, . .

(Ap.Csel.2:33).

Empirikus, érzékelhető, azaz látható és hallható, kézzelfogható világban élünk. Élvezzük is minden momentumát annak, ahogyan láthatjuk az élet éledését, a tavaszt, amely már nyárba hajlik, és érezhetjük bőrünkön a meleg szél finom érintését.

Kézzelfogható valóságként élhetjük meg, ahogyan kezünk munkája nyomán a magok és palánták növekednek és termőre fordulnak. Kezünkbe vehetjük a ropogós és lédús zöldségeket és gyümölcsöket, miközben ízük zamata megörvendeztet minket. Csodálatos hangokkal, színekkel, és teremtményekkel teli világban keresztül élhetjük meg emberségünket. Ólélhetjük magunkhoz szeretteinket, s tapasztalhatjuk és érzékelhetjük életerünk minden örömteli és fájdalmas történéseit, amelyen keresztül a szavak, mint fájdalom, szenvedés, gyász, szerelem, boldogság, igazság, reménység, gyógyulás a megtapasztalás által, étellel telivé, a sajátunkká válnak, bennük élünk, és kitöltik egész valóságunkat.

S megtorpanunk, mikor ISTEN A VALÓSÁG, aki nem e világból való, mindennapjaink részévé szeretne válni, hallható és látható módon, hogy benne éljünk és kitölthesse, ujjá szülje egész lényünket, valóságunkat.

Nikodémus, Izráel tanítójaként nem értette, hogyan születhetik újonnan az ember, különösen, ha vén? Szép ünnepi beszéddel készült Jézus elé, akin keresztül az Isten lénye vált számára hallhatóvá és láthatóvá. Értelmes beszéddel, logikus gondolatvezetéssel mondta el ünnepi beszédét, de Szentlélek nélkül, Élet nélkül, külső szemlélőként.

Be kell vallanom a konfirmációmra annak idején én is így mentem. Lelkiismeretesen felkészülve, megtanulva a kátét, az énekeket, és meg voltam győződve arról, hogy én teljesen az Istené vagyok. Az voltam az akkori valóságom szerint, de csak az eszemmel. S amikor ebbe a valóságba a családuink életébe az egyik reggel belépett Isten, édesapám betegségén keresztül, akkor éltém át Isten valóságos jelenlétét az

életemben: kezembe vettem a szüleim által olvasott bibliaolvasó kalauzt, a Bibliával együtt és térdelve kértem Istent, „szóljon hozzám, mert másképpen nem tudom hogyan tovább és szólt, s ahogyan volt mondani- valója Nikodémus számára, számomra is volt. S tudom, hogy a kedves olvasó számára is van Istennek időszerű üzenete. Azóta, nemcsak tudom, hogy van Isten, hanem Szentlelke által, látható és hallható módon átélhettem, és átélhetem nap, mint nap, hogy mit jelent az, hogy a Lélek fohászkodik értem is. Elvezet a teljes Igazságra, eszembe juttatja Jézus szavait, sőt élővé és hatóvá teszi azokat a számomra. S amikor szomjazik a Lelkem és segítségül hívom Istent az Ó Szentlelke által, élő víznek folyamait indítja el a bensőmből, és nem kell szenvednem az élet keserű és aggodalmaskodó folyamaitól. Sőt olyan lelki gyümölcsök természet tudja kimunkálni bennem, hogy boldoggá és elégedetté tud tenni minden gondom és feladatom között.

Isten ígérete mindannyiunké, s miközben a betű megöli, a Lélek az, amely megeleveníti. Karácsony, Húsvét, Pünkösd ne csak egy szép történet legyen a Bibliából, amelyet ismerünk, hanem kérjük Istent, hogy Szentlelke, felvihessen minket arra a lelki magaslatra, ahonnan felismerhetjük a Lélek horizontját: mit tett értem Isten Jézus Krisztusban, a Szentlélek által. S mivé válhatok Isten jelenlétében, a Vele való életközösségben: Gyümölcstermő életté az Isten kertjében, az Anyaszentegyházban, közelebből a Tetemvári Gyülekezetben.

A Lélek gyümölcsei pedig a szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szíveség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség (Galata 5:22). A Szentírás azt mondja, hogy a világ fiai sóvárogva várják az Isten fiainak, azaz az Isten Lelkétől vezérelt embereknek a megjelenését, hogy rajtuk keresztül látható és hallható módon megtapasztalhassák Isten jelenlétét és szeretetét...mert az Isten Szentlelke kitöltetett... „amint látjátok is halljátok is... A kérdés csupán az: látható és hallható e az életünkben a Lélek megelevenítő jelenléte?

Veni Creator Spiritus! Jövel Teremtő Szentlélek!

Bodáné Falusckai Ilona, beosztott lelkész.

Jelzőlámpa

ÉLJ AZZAL, AMIT ISTENTŐL KAPTÁL!

„Mert nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét.” 2Tim 1,7.

Mai világunk egyik meghatározó életérzése a bizonytalanság. Már semmi sem az, aminek tanultuk, aminek látszik, amit jelent. A szellemi-lelki elbizonytalanodáshoz, elsötétedéshez, pedig hozzásegődött a gazdasági instabilitás és a létbizonytalanság.

Ilyen körülmények között az ember alap, tudat alatti hozzáállása a dolgokhoz nem más, mint a félelem. Félelem attól, hogy mi lesz holnap, félelem attól, hogy ki tudom-e fizetni a számlákat? Félelem a betegségtől, haláltól, egy másik embertől, vagy attól, hogy utolérnek a bűneim, a múltam.

A félelem azonban az ördög fegyvere, amivel kétségbe akarja ejteni, el akarja szakítani Istentől az övét. A félelem fegyverének célja, hogy a Kőszikláról lerántsa a hívő embert. A bizonytalanság, a kételkedés, a kicsinyhitűség ingoványába taszítja a keresztyént, aki ha nem figyel Szabadítójára és ide-oda kapkod, csak még jobban elmerül a félelem mocsarában.

Ezért lehet mindnyájunk számára biztatás – nemcsak pünkösd ünnepén – a tudat, hogy Isten az Ő tulajdon Lelkéből adott azoknak, akiknek az életében Jézus a király. Ha Isten Szentlelkét hívjuk segítségül, akkor Ő eloszlatja félelmeinket, kétségeinket. „A Lélek bizonyosságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.” (Róma 8:16.) Ezzel azonnal visszaállít bennünket a lelki Kősziklára!

Az a kérdés, hogy engedjük-e Isten Lelkének, hogy Ő legyen az erőforrásunk? Úgy tekintünk-e Rá, mint Aki nemcsak a lelki szolgálatokhoz, hanem a hétköznapi harcainhoz is erőt tud adni? Engedjük-e, hogy az Ő szeretete áradjon át rajtunk, vagy még mindig mi akarunk kierőltetni valami szeretet-félét magunkból, így próbálva boldoggá tenni másokat? A naponta ezernyi ránk áradó információ között, hagyjuk-e a Szentléleknek, hogy józanságban tartson bennünket, rendszerezze az életünket, vagy elmerülünk a „média-drog” nyújtotta „élvezetekben”?

A félelemtől átjárt világban a hívő embernek óriási védelme van: az erő, a szeretet és a józanság Lelke. Ő azonban csak annyira árad ki az életünkben, amennyi „teret” mi biztosítunk Neki. Ahogy az özvegynek is addig áradt az olaja, amíg üres korsói voltak. (2Kir 4,1-7.) Üresítsük meg magunkat, hogy Isten Szentlelke betölthessen bennünket! Éljük minden nap, az Úr Jézus által nekünk ajándékozott erő, szeretet és józanság-forrással!

Ámen

Kiss Gyula, beosztott lelkész

Ars Sacra– Hárfa

MILDORFER, Joseph Ignaz: A Szentlélek eljövetele

1750-es évek, Magyar Nemzeti Galéria, Budapest

A Festő neves tiroli festőcsaládból származott s számos honfitársához hasonlóan fiatalon a császárvárosban keresett megélhetést. 1740-1742-ben a bécsi művészeti akadémia növendéke volt. Hírnevet és nagyszabású megbízásokat mint freskó- és oltárképfestő szerzett Ausztriában, Cseh-Morvaországban és Magyarországon is. Korai műveire a későbarokk, későbbi festményeire pedig már a rokokó stílus jellemző. (Forrás: <http://www.hung-art.hu/index-hu.html>)

Dsida Jenő - PüNKÖSDI várakozás

Kész a világ,
Feszült ünnepi várás
Tereng felette.
Halotti csend. Csak néha néha
Sóhajt az Isten Lelke.
Kimérve minden pálya
Megtöltve minden lélek-lámpa,
Ahol csak úr a lét...
De jaj, sötét van,
Mélységes, iszonyú sötét!
A zordon tömeg-árnyék
Némán zokogva kering útjain,
S csak egyet tud és egyet érez...
Most váratlanul vágyón megvonnaglik
És felzúg Istenéhez:
Betelt az idő!
Sugarat, fényt, színt adj nekünk,
Mert epedünk!
Fényesség nélkül oly sivár az élet!
Nagy alkotónk, oh mondd ki szent ígédet
Legyen világosság!...
És ismétlik mindig erősebben
A felviharzott étheren keresztül
És felharsan az eget harsonája
S a végtelennek zsolozsmája zendül
Zsibongva, zsongva...
És nagy szavát az Úr - kimondja!

Febér Norbert, lelkipásztor

"Ha a te Istened olyan hatalmas, miért nem beszél az én nyelvemet?"

Hány ember lakik a földön ma? 7 milliárd. Hány nyelvet beszélnek a világon ma? Több mint 6.800-at. És hány nyelvre fordították le és adták ki a Bibliának legalább egy részét? Csak kb. 2.700-ra. Nagy kiváltság nekünk, magyaroknak (és skótoknak), hogy a saját anyanyelvünkön olvashatjuk az egész Bibliát már több mint 400 éve. Minden kereszttelő alkalmával ezt a verset halljuk: „*Menjete el tehát, tegyete tanítvánnyá minden népet, ... tanítva őket...*” (Mt. 28,18). Jézus azt mondta, hogy „minden népet”, de ma több mint 4.000 nyelven még nem adták ki a Bibliának egy részét se.

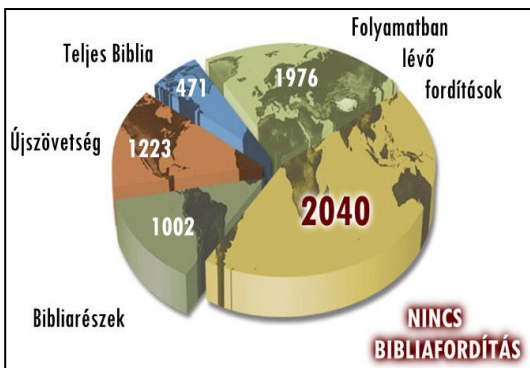
Miért nem beszél Isten az én nyelvemen is ?

Csaknem száz évvel ezelőtt egy indián ezt mondta a Wycliffe majdani alapítójának: *"Ha a te Istened olyan hatalmas, miért nem beszél az én nyelvemet?"* Jézus a tanítványaira, azaz ránk bízta azt a feladatot, hogy vigyük el az Ő Igéjét minden népnek a saját anyanyelvén azért, hogy – mint az első pün-

kösdön – elmondhassák, hogy „halljuk, amint a mi nyelvünkön beszélnek az Isten felséges dolgairól.” (ApCsel 2,11)

A Wycliffe Bibliafordítók egy nemzetközi szervezet, amely segít az Egyháznak elérni azt a célt, hogy a Biblia minden olyan nyelven olvasható legyen, amelyen szükség van rá. Már 2.000 nyelven folyik a fordítási munka, de még mindig van több mint 2.000 nyelv, amelyen még el sem kezdődött. A feladat olyan hatalmas, hogy lehetetlennek tűnhet, de a jelenések könyve szerint a Mennysországból „minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből” (Jel.7,9) lesznek emberek.

A magyar Wycliffe magyarokat küld ki, hogy részt vegyenek ebben a feladatban. A Wycliffe által küldött magyar misszionáriusok szolgálnak vagy szolgáltak olyan helyeken, mint Pápua Új Guinea, Dél Ázsia, Nigéria, Kamerun és Románia. Ezentúl vannak, akik a magyarországi irodában dolgoznak, innen segítik azokat, akik külföldön tevékenykednek. A magyar Wycliffe-nek szüksége van a magyar hívók ima- és anyagi támogatására, és ezúton szeretném megköszönni azokat a deszka-templomi gyülekezeti tagokat, akik már ily módon segítik a Wycliffe munkáját.

Martin M. Robb

Nyári-őszi beharangozó

Néhány gyülekezetünkben megvalósuló nyári-őszi programra szeretnénk felhívni a figyelmet.

Június 17-21 között **konfirmandus tábor** lesz Perén. Ide főleg az idén konfirmált fiatalokat várjuk, de a barátok, barátnők, testvérek is természetesen jöhetnek. Lelki alkalmakkal, énekkel, játékkal, sporttal, vetélkedőkkel szeretnénk emlékeztetessé tenni ezt a néhány napot.

Július 2-6 között **napközis gyermektábort** szervezünk. Ebbe a táborba leginkább az általános iskola alsó tagozatába járó gyermekeket várjuk. A tábor tartalmaz napi háromszori étkezést is. A tábor témája: *Különleges küldetés - Jónás története* Minden nap bibliai történettel, énekléssel, versenyekkel, sporttal, kézműves foglalkozásokkal és sok játékkal várjuk a gyermekeket.

Július 27-augusztus 5 között lesz a **Timóteus ifi tábora** Perén, amely hét lelki elmélyülés és szolgálati lehetőség is a táborban részt vevők számára, hiszen a jókais hittantáborban is segédkeznek a fiatalok.

Július 2-7 között perei **kerékpáros-tábor** lesz Dr. Czél György szervezésében, ill. augusztus 13-18 között Nagyborzsönyben lesz az Egyik Ifi tábora. E két táborba szeretettel várjuk azokat a fiatalokat, akik lelkileg és testileg is épülni szeretnének.

Reméljük, hogy idén meg tudjuk rendezni szeptember 8-án a **gyülekezeti pikniket**. Várjuk minden korosztályból azokat, akik számára fontos, hogy ne csak a vasárnapi istentiszteleteken kötött formában legyen együtt a hitben testvérekkel, hanem egy kötetlen pikniken is. Meg szeretnénk hívni erre az alkalomra a testvérgyülekezeteket. A pikniken terveink szerint lesz áhítat, éneklés, játék, és egy jó gulyásleves. Mindennek a Jókai Iskola ad otthont.

A fenti programokra a Lelkészi Hivatalban lehet jelentkezni a Deszkaszálkák utolsó oldalán található elérhetőségek bármelyikén. Hordozzuk imádságban ezeket az eseményeket!

Fehér Norbert, lelképásztor

Gyerek sarok

AZ IMÁDSÁG ÉS A HIT EREJE

Talán te is kerültél már olyan élethelyzetbe, amikor hosszabb időre el kellett búcsúznod valakitől, akit nagyon kedveltél. Mondjuk egy barátodtól, aki családjával távoli városba költözött. Vagy egyik osztálytársadtól, akit másik iskolába írtattak át a szülei. Ilyenkor szomorúság költözik az ember szívébe, hiszen nem tudhatod, hogy mikor láthatod újra a barátodat. Az is előfordulhat, hogy végleg el kell válnod tőle, és soha többé nem látjátok egymást.

Áldozócsütörtök után ezt érezhették Jézus tanítványai is. Szomorúak, magányosak, és egy kissé csalódtak voltak. De öröm és reménység is volt a szívükben, hiszen Mesterük megígérte nekik az Olajfák hegyén, hogy nem maradnak segítség nélkül. Milyen nagyszerű érzés az, amikor megvigasztal valaki, amikor szomorú vagy! Erre csak olyan ember képes, akinek fontos vagy, aki őszintén szeret téged. Jézus megígérte, hogy elküldi hozzájuk a Szentlelket, hogy erősítse, bátorítsa őket. Tíz nap múlva, az első pünkösöd napján valóra vált az Úr ígérete. A Szentlélek szélzúgás és tűz formájában megjelent, és átjárta szívüket. Milyen csodálatra méltó a mi Istenünk! Ő mindig megtartja, amit ígér, mindig igazat mond! Benne sohasem fogsz csalódn!

A mennybemenetelt követően a tanítványok visszatértek Jeruzsálembe. Az Apostolok Cselekedeteiben ezt olvassuk: *„Valamennyien egy szívvel és egy lélekkel vettek részt az imádkozásban, az asszonyokkal, Jézus anyjával, Máriával, és testvéreivel együtt”* (ApCsel 1,14). Két fontos üzenete is van ennek az igeversnek. Az egyik az, hogy nem voltak egyedül. Nem széledtek szét, hanem továbbra is együtt voltak. És még olyan emberek is csatlakoztak hozzájuk, akik szerették a Mestert. Közösséget, gyülekezetet alkottak. Erősítették egymást ebben a nehéz helyzetben is.

A másik üzenet az, hogy imádkoztak. Vegyünk róluk példát! Hidd el te is, hogy az imádságnak óriási ereje van! Isten odafigyel az imádságodra! Beszélj Vele, szólítsd meg Őt, ha valami nyomja a szívedet! Mondd el Neki az örömeidet is! Hatalmas ajándék és lehetőség minden ember számára, hogy megszólíthatja a hatalmas és mindenható Istent! Élj ezzel a lehetőséggel életed minden napján.

Plaszkeó Zoltán, hitoktató

Jókai iskolánk eseményei

Az előző összefoglalóban rengeteg sikeres versenyeredményről, valamint a leendő első osztályos szülők és gyerekek programjairól számolhattam be. Isten áldásával most ismét tanulmányi versenyek eredményeiről adhatok számot, illetve a Jókai nagy családjának (szülők, gyerekek, kollegák, munkatársak) húsvét óta megrendezett programjairól adhatok hírt.

Április hónapban immár 5. alkalommal került megrendezésre a Szülő-Tanár találkozó. Közel 200 résztvevővel az aulában tölthetünk el egy kellemes sötétedésbe boruló délutánt. Az esemény elején a pedagógusokból szerveződött alkalmi énekkar dicsőítő szolgálatát hallgathatták meg a jelenlévők. A jó hangulatot segítették a közös játékok, az élő zene, az étel, ital. A belépők megvásárlásával a szülők az iskola műfüves pályájának megvalósítását segítették. Isten áldja meg a jókedvű adakozókat!

Áprilisban gyermekeink részt vettek a Jubileumi Országos Magyar Versenyen a Diósgyőri Református Általános Iskolában, ahol szép helyezést értek el.

Az alsó tagozat a kultúrának áldozva a 'Dzsungel könyve' című előadást nézte meg a Miskolci Nemzeti Színházban. Kellemes élménnyel tértek haza a gyerekek.

Május 7-9. között családi istentiszteleteket tartottunk. Jósiás király történetét (2Királyok 22-23) hallgathatták meg gyerekeink, családtagjaik, az új jókaisok és szüleik. Az alkalmakat éneklés és aranymondás-tanulás is színesítette. A szolgálattelévő lelkipásztorok üzenetként megfogalmazták, hogy a szülőknek óriási felelősségük van gyermekeik lelki nevelésében.

Plaszkóné Ferkovics Karolina

Arcok a gyülekezetből Kese Zoltán

Alsóháromszék Lisznyó községében születtem 1932. február 16-án nyolcgyermekes család hatodik gyermekeként. Gyermekkoromat az általános iskola 4. osztályának befejezéséig szülőfalumban éltem boldogan, szinte gondtalanul a szülők, nagyszülők, és nővéreim szeretetének köszönhetően. A család biztonságot jelentett, s egy gyermek lelkével még nem értettem, hogy szüleim, nagyszüleim milyen sok megpróbáltatást és fájdalmat éltek meg.

Az I. világháború szomorú lezárása a trianoni diktátummal minden magyar családban máig ki nem mondott fájdalmat és tragédiát jelentett. Édesapám 1919 februárjában beiratkozott a kolozsvári Magyar Királyi Ferencz József Tudományegyetemre, amit ugyanebben az év októberében a román hatalom megszüntetett. Ismeretes, hogy Édesapám korosztályából, aki részt vett mind a két világháborúban, a legtöbben kivándoroltak a nagyvilágba és a csonka Magyarországra. Szüleim, nagyszüleim a szülőföldön maradtak. A földművelést választották, ami a kisebbségi sors mindennapjainak megélésében némi függetlenséget biztosított az idegen hatalommal szemben.

A család megélhetésének egyetlen forrása a földművelés volt, amit Isten kegyelméből nagy szorgalommal és odaadással végeztek. A Jóisten gazdag áldása, amit Édesapám minden darab föld megmunkálása, bevetése után imájába foglalt, nem maradt el. „Imádkozzál és dolgozzál” hangzott el sokszor szüleim részéről. Szüleim és felmenőim reformátusok voltak, támogatói egyházunknak, az egyház pedig minden magyar családnak. Az egyház a legnagyobb támasza, lelki építője volt a falu közösségének: megmaradni a legnehezebb időkben is reformátusnak és magyarnak a két világháború között és a II. világháború utáni nehéz elnyomó időszakban is.

Családunk a vasárnapokat és ünnepnapokat az Úrnak szentelte. Ez igen nagy előkészületet igényelt, tekintettel a mezőgazdasági munkák sokféleségére - a növények gondozásától, az állatok ellátásáig. Ez a sokrétű előkészület a lelkekben is munkálkodott. Így az istentiszteletek és az Úrvacsora jegyeiben való részesedés új erőt és megújulást jelentett úgy a családunk, mint az egyházközség életében. Az ünnepi vakációkra nővéreim - akik már gimnáziumba jártak – gazdag élményekkel, ismeretekkel tértek haza. Az együtt töltött napok még bensőségesebbé, gazdagabbá tették ünnepeinket.

1943-ban – 11 évesen – írtattak be szüleim a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Református Kollégiumba. Szomorú az első gimnáziumi év, amely 1944. március 19-ig tartott, amikor a németek megszállták és katonai kórházzá alakították a kollégiumot. A következő iskolaév 1944 késő őszén, a front elvonulása után kezdődött igen nehéz körülmények között. Tanáraink részben megmaradtak, részben az idősebb nyugdíjasok is tanítottak megőrizvén és ápolván a tiszta gimnáziumi szellemet egészen 1948-ig, amikor az úgynevezett „új tanügyi reformmal” minden megváltozott.

1951-ben érettségiztem. Szüleim, sajnos, kuláklisra kerültek, így a továbbtanulási esélyek elzárultak előlem. Keményen dolgoztam szüleim mellett, hogy eleget tehesünk a beszolgáltatásoknak és a rendkívül nagy adótehernek, máskülönb a Duna csatorna lett volna Édesapám sorsa. Édesbátyám munkaszolgálatos volt, és 1952-ben engem is elvittek munkaszolgálatra, így Édesapámnak és Édesanyámnak a két kicsi öcsém maradtak segítségül.

Miután 3 év és 3 hónap után 1955 decemberében leszereltek, nagyon nehezen sikerült elhelyezkednem a marosvásárhelyi tégl- és cserépgyárnál, ahol munkaszolgálatos katona voltam 2 évig. Mivel a szüleim még mindig kuláklisán szerepeltek, kidobtak a gyárból, majd a kolozsvári Bolyai Tudományegyetem levelező tagozatáról is. Később, amikor szüleim már nem voltak kuláklisán – az 1956-os áldozatoknak köszönhetően – sikerült munkahelyet kapnom, és az egyetemre is visszavettek. 1961-ben kerültem a marosvásárhelyi MOBEX bútorgyárba, ahol 1993-ig, nyugdíjazásomig dolgoztam.

1963-ban nősültem meg. Feleségem Kedei Ilona 1940. május 11-én született a Maros megyei Ravában ősi székely családból, akiket 1950-ben házuk és szülőfalujuk elhagyására kényszerítettek. A Jóisten két gyermekkel és négy unokával áldott meg minket. Melinda lányunk háziorvos, Zoltán fiunk közgazdász.

Az ötvenes évek nagyon zavaros időszak volt családjunk életében. A sok megpróbáltatás, félelemkeltés a hatalom részéről lélekben megerősített. Egyházunk oltalmat jelentett hitünk megtartásában és ápolásában. Édesapám kérése volt, amikor a szülői hajlékból új életet kezdtem: „Fiam, az Egyházadat soha el ne hagyd!” Egyháztagnaként a marosvásárhelyi Vártemplom gyülekezetéhez tartoztam. 1992-ben presbiterré választottak 2002-ig, amikor gyermekeink után átköltöztünk Miskolcra.

A pünkösdi ünnepére a felkészülés igen komoly munkát és odaadást igényelt, tekintettel a mezőgazdasági munkák és a falusi élet sajátosságaira. Gyermekkoromban villany nem volt a falunkban, a fűtés fával történt, minden vödör vizet a kútból kaptunk. A sütés – főzéshez mindezt kézi erővel kellett biztosítani. A nagymosás sajátos körülmények között történt kizárólag kézzel, hamuból nyert lúggal és házilag készített szappannal. Nagy edényekben minden fehérműt, ágyműt, ruhát áztatás után kifőztek, majd sulykolták és nagy mennyiségű vízben öblögették, tekintettel a ruhák mezőgazdasági munkákból adódó állapotára. Ily módon teljesen megtisztulva, fertőtleníve, felfrissülve terítették száradni kötelekre.

Az ünnepi előkészülethez hozzátartozott a nagytakarítás és a meszelés is. A házat évente egyszer, a konyhát többször is kimeszelték. Friss kenyér, kalács, sütemények készítése, valamint bárány és majorság (baromfi) vágás szintén hozzátartozott a pünkösdi ünnephez. Ezzel egyidejűleg, lélekben is készült a család, hiszen a felsoroltak ennek a jegyében történtek.

Az ünnep három napos volt. A családból mindenki részt vett az istentiszteleteken és az első ünnepen részesültek az Úrvacsora szent jegyeiben is. Az ünnep után hitben megerősödve, új erővel feltöltve folytatta a család a mindennapi munkáját, abban a reményben, hogy a Jóisten gazdag áldása koronázza munkájuk gyümölcsét.

Áldott legyen az Úr Jézus, aki fogta a kezünket, vezetett életünk mindennapjain, és mutatta az utat, amin haladnunk kell.

Kese Zoltán

Kazuális alkalmak 2012. Március 25.-től

MEGKERESZTELTÜK:

- 1, Matavovszky Anna
- 2, Sárközi Áron
- 3, Kárpáti Zalán
- 4, Molnár Ádám
- 5, Vingendorf Erik
- 6, Handa Nóra
- 7, Róczey Réka
- 8, Winkler-Antal Dalma
- 9, Fekete Fanni
- 10, Fekete Zsófia
- 11, Fegyverneki Helka Borbála
- 12, Fazekas Ákos
- 13, Kiss Liliána Jázmin

FELNŐTT KONFIRMANDUSAINK:

- 1, Grolmusz Zoltán
- 2, Fekete Tamás
- 3, Kovács Zsolt
- 4, Lökös Imre
- 5, Sznagyik István Gábor
- 6, Varga Dóra
- 7, Csiba Krisztina

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK:

- 1, Juhász István-Kurek Kitti Judit
- 2, Rainer Harms-Erős Adrienn
- 3, Tóth Ádám Zoltán-Farkas Evelin

ELTEMETTÜK:

- 1, Bors Sándor
- 2, Bíró Róza
- 3, Adorján János
- 4, Zsebesi Miklós
- 5, özv. Kovács Istvánné Ugjai Jolán
- 6, Szendrey Miklósné Boda Ilona
- 7, Kozák Ernő Antal
- 8, Bélley Istvánné Szöllősy Jolán Éva
- 9, Kiss János
- 10, Tóth Lajosné Mozgó Márta
- 11, Matiscsák Emilné Dorna Edit
- 12, Fazekas Károlyné Gál Anna
- 13, Kiss Józsefné Szabó Etelka
- 14, Joó István Ferenc

- 15, Nagy Józsefné Kiss Olga
- 16, Derzsy Albertné Boda Honoráta
- 17, Kiss Barnabás
- 18, Guba Ferencné Szegedi Klára

ELBÚCSÚZTATTUK:

- 1, Gris József Zoltánné Kovács Marianna
- 2, Simon Antal István

2012.05.20.-án konfirmáló ifjaink:

- 1, Bakos Barbara
- 2, Bársony Réka
- 3, Bódi Zsófia Rebeka
- 4, Bodnár Bence
- 5, Czesznak Veronika
- 6, Csaba Dóra Brigitta
- 7, Csugány Eszter
- 8, Deák Bianka
- 9, Fischer Frank Csaba
- 10, Gyürki Bianka Kiara
- 11, Hacs Boglárka
- 12, Hozdik Eszter
- 13, Jakab Roberta
- 14, Kalmár Andrea
- 15, Ketzer Nóra
- 16, Kondás Zsuzsanna
- 17, Liao Linda
- 18, Molnár Dalma Laura
- 19, Nagy Fanni Rózsa
- 20, Nagy Nándor
- 21, Pál Nikolett
- 22, Seres Márk
- 23, Szabados Zsófia
- 24, Szatmári Eszter
- 25, Tóth Boglárka
- 26, Ujházi Péter
- 27, Varga Daniella
- 28, Varga Lőrinc

Krónika-Tervek

Krónika:

- * Április 2-án Dr. Szathmáry Sándor tartott előadást *Élet és halál a feltámadás fényében* címmel.
- * Április 4-én tartott evangélizációt a templomban Molnár Róbert kübekházai polgármester
- * Április 13-án egyházlátogatás volt gyülekezetünkben. Az egyházlátogatók Kiss István és Magi Sándor mindent rendben találtak
- * Május 12-én Kassára és környékére kirándult gyülekezetünk egy csoportja
- * Május 20-án gyermekkonfirmáció keretében 28 fiatal erősítette meg hitét

Tervek:

- * Május 28-án 16 órától konfirmandus találkozót szervezünk
- * Június 3-án 16 órától családi istentiszteletet tartunk a gyülekezeti teremben
- * Június 17-21 között konfirmandus tábor lesz Perén
- * Július 2-6 között napközis gyermektábort szervezünk
- * Július 2-7 között pereai kerékpáros-tábor Dr. Czél György szervezésében
- * Július 27-augusztus 5 a Timóteus ifi tábora Perén
- * Augusztus 13-18 között Nagyörzsönyben lesz az Egyik Ifi tábora
- * Augusztus 19. 9.00 és 10.30 hálaadás az újkenyérért, úrvacsorás istentisztelet
- * Szeptember 8. 10-16 óra gyülekezeti piknik

Ünnepi rend:

- * **Május 21-26 18.00 Úrvacsorára készítő istentiszteletek**
- * **Május 27. 9.00 és 10.30 Pünkösdi úrvacsorás istentisztelet, 16.00 ünnepi istentisztelet.**
- * **Május 28. 10.00 ünnepzáró alkalom, 16.00 konfirmandus találkozó a gyülekezeti teremben**

Minden kedves testvérünknek áldott Pünkösdöt kívánunk!

Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség
Miskolc, Palóczy László út 21.
06 46 506-613
tetemvar@hotmail.com
www.tirek.hu/lap/deszkatemplom/hir/lista/hirek/
Hivatali órák: minden hétköznap 9-12

Impresszum:
Felelős szerkesztő: Fehér Norbert
Lektor: Dr. Benke László
Tördelés: Orosz István

Megjelenik: az Egyházközség terjesztésében, 900 példányban, 2012 május havában.